Herkennen en behandelen van angststoornissen in de huisartsenpraktijk: uitwerken en toetsing van een e-learning.

Haio: CAPIAU Leen , KUL
Promotor: VAN NULAND Marc , KUL
Praktijkopleider: DIEUDONNÉ Tessa , HOUBEN Vera , STROUWEN Beatrijs , VAN BALLAER Paul

Context: Angststoornissen behoren tot de meest voorkomende psychische aandoeningen, maar worden in de huisartsenpraktijk vaak niet tijdig herkend of adequaat behandeld. Het langdurig miskennen en niet behandelen van angststoornissen gaat gepaard met een aanzienlijk verlies in levenskwaliteit en verhoogt het risico op het ontwikkelen van secundaire psychiatrische aandoeningen. Gezien de huisarts vaak het eerste aanspreekpunt is voor patiënten met psychische klachten, is het essentieel om hun kennis en vertrouwen in het diagnosticeren en behandelen van dergelijke stoornissen te versterken zodat deze sneller opgepikt kunnen worden en er een gepaste behandeling kan opgestart worden.

Onderzoeksvraag: Het doel van deze studie is om een e-learning module over angststoornissen te ontwikkelen op basis van evidence-based richtlijnen gericht op huisartsen(-in-opleiding) om hun kennis en vertrouwen te vergroten en de effectiviteit ervan te onderzoeken.

Methode: Een e-learning module over angststoornissen werd ontwikkeld op het SOFIA leerplatform. De inhoud van deze e-learning werd gebaseerd op evidence-based richtlijnen die bekomen werden door een literatuuronderzoek. 16 internationale richtlijnen over angst en angststoornissen werden geïncludeerd en bestudeerd om een consensus te vormen over de diagnose en behandeling van angststoornissen. De studie omvatte uiteindelijk 12 huisartsen(-in-opleiding) die deelnamen aan de e-learning module. Hun kennis en zelfvertrouwen werden beoordeeld door middel van een voortoets en een natoets. De voortoets werd afgenomen om de initiële kennis en zekerheid van de deelnemers vast te stellen, terwijl de natoets na voltooiing van de module werd gebruikt om het leereffect te beoordelen. Een gepaarde t-toets werd toegepast om het verschil in scores tussen de voortoets en natoets statistisch te analyseren. Bovendien werd de verandering in de zelfgerapporteerde zekerheid van de deelnemers bij het beantwoorden van vragen geanalyseerd.

Resultaten: De analyse toonde een statistisch significante verbetering in de toetsresultaten na het doorlopen van de e-learning module, met een gemiddelde scoretoename van 8,48% ($p = 0,049$). Daarnaast nam de gemiddelde zelfgerapporteerde zekerheid bij het beantwoorden van de toetsvragen toe met 0,69 punten op een 5-punt Likertschaal ($p = 0,02$). Deze bevindingen suggereren een positief leereffect en een toename in zelfvertrouwen onder de deelnemers.

Conclusie: De e-learning module bleek effectief in het vergroten van de kennis en het zelfvertrouwen van huisartsen bij het diagnosticeren en behandelen van angststoornissen. Desondanks moet rekening worden gehouden met de kleine steekproefgrootte, wat de generaliseerbaarheid van de resultaten beperkt. Verdere studies met grotere populaties zijn nodig om de bevindingen te bevestigen en de effectiviteit van de module op langere termijn te evalueren.